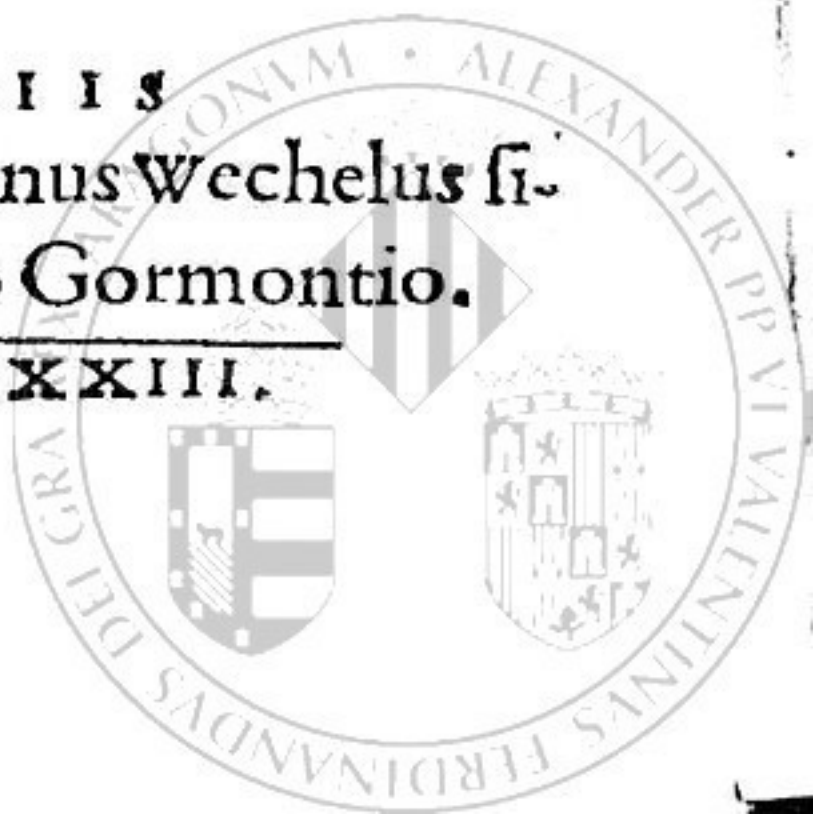

INSTITVTI
ONES IN HEBRAE-
AM LINGVAM.

PARISIIS
Excudebat Christianus Wechelus si-
bi, & Hieronymo Gormontio.

M. D. XXXIII.

³
DIVISIO L I T E R A R V M
in Radicales & Seruiles.

Diuiduntur Hebræorum li-
teræ in vndecim Radica-
les & vndecim Seruiles.
Radicales siue substantiales sunt hæ,
קַדְקֵדָה סֵפֶר נוֹעַ צֶדֶק
que ob id dicuntur
Radicales, quòd nunq̄ inueniantur
quin radicem, id est, thema constitu-
ant. Seruiles autem siue Accessoriæ
sunt hæ, שְׂטֵלָא כְתוּבִינָה, quæ sic ad-
pellantur, q̄ aliquando radicalibus
literis additæ, subseruiât ad aliquid.

Adnotatio de vocalibus.

Vocales longæ liberam & non im-
peditam desiderant prolatione, ideo
eas nunq̄ sequitur nec scheuâ raptum,
nec dages forte, nisi secum habeant

A ii accentum

Hic tantum de literis & pūctis, quan-
tū ad Grammaticam spectat, dice-
mus. Nam literarū cognitio-
nē lectionēq; hoc loco
probè meditatā
habere con-
uenit.

ceret, vt **הַפֶּקֶד** visitari pro **הַנֶּפֶקֶד**.

De literis quæ nõ admittunt dages.

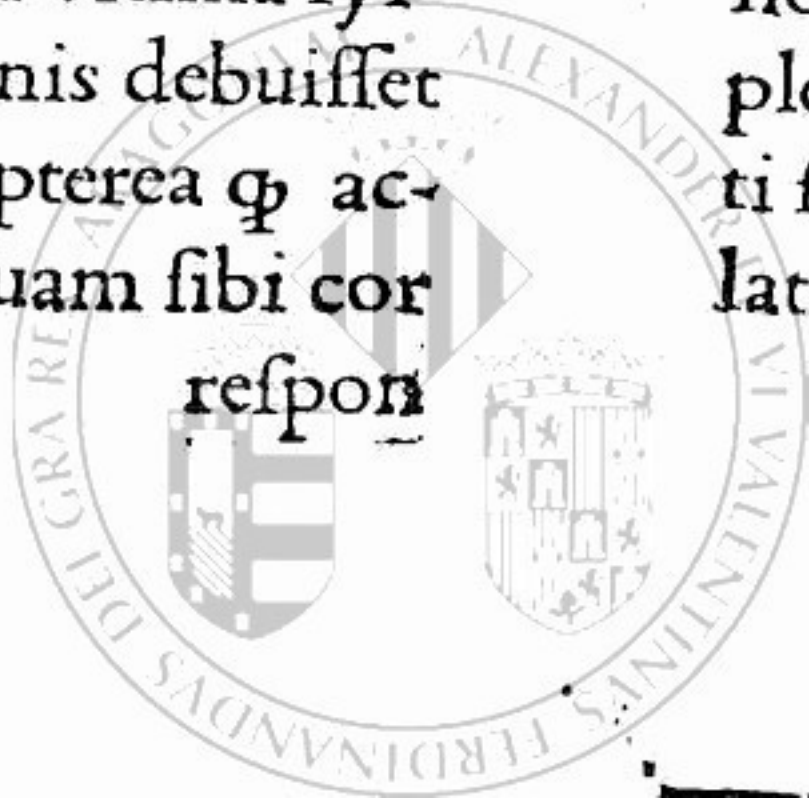
Si literæ **אחהע** aut **ר**, quû dages non admittant, ea loca occupent in dictione, in quibus secundum Grammaticales regulas, dages forte poni deberet, dages reiicietur ad motionẽ parua quę præcedit, eamq; in magna commutabit, - quidẽ in **ר**, vt **יְבַרְךָ** benedicet vir, **יְבַרְךָ**, hirec paruû in **ר**, vt **בִּרְךָ** benedixit vir, pro **בִּרְךָ**, **י** holẽ, vt **מְבַרְךָ** benedictus, **מְבַרְךָ**.

Adnotatio de Maccaph.

Quando Maccaph duas vel plures dictiones coniungit, præcedenti adimit accentum, ideo si in vltima syllaba præcedentis dictionis debuisset esse magna motio, propterea q; accentu destituitur, in parua sibi cor

A iii

respon

accentum: ea enim duo, alterum nempe *ſcheuá* re ipſa, alterum ſcilicet *dages* potentialiter, vt ita dicam, designant vnā literam conſonantem proferri debere cum præcedenti ſyllaba, quæ quidem litera præcedentem vocem abrumpit. Breues autem volunt vocem ſuam abrumpi per conſonantem ſequentem. Ideo ſemper habent proximè poſt ſe, niſi fulcian- tur accentu, vel *ſcheuá* raptum, vel *dages* forte, vt *הַפְּקִירוּ* fecerunt viſi- tare, *פִּקַּר* viſitauit vir.

Adnotatio de *dages*.

Inter officia ipſius *dages* fortis, hoc eſt præcipuū, quòd literam ſup- plet, quæ ſi ſcriberetur, cū præceden- ti ſyllaba raperetur p̄ *ſcheuá*, & pro- lationem nonnihil aſperiores effi- ceret

ceret, vt **הַפִּקֵּד** visitari pro **הַנִּפְקֵד** .

De literis quæ nõ admittunt dages.

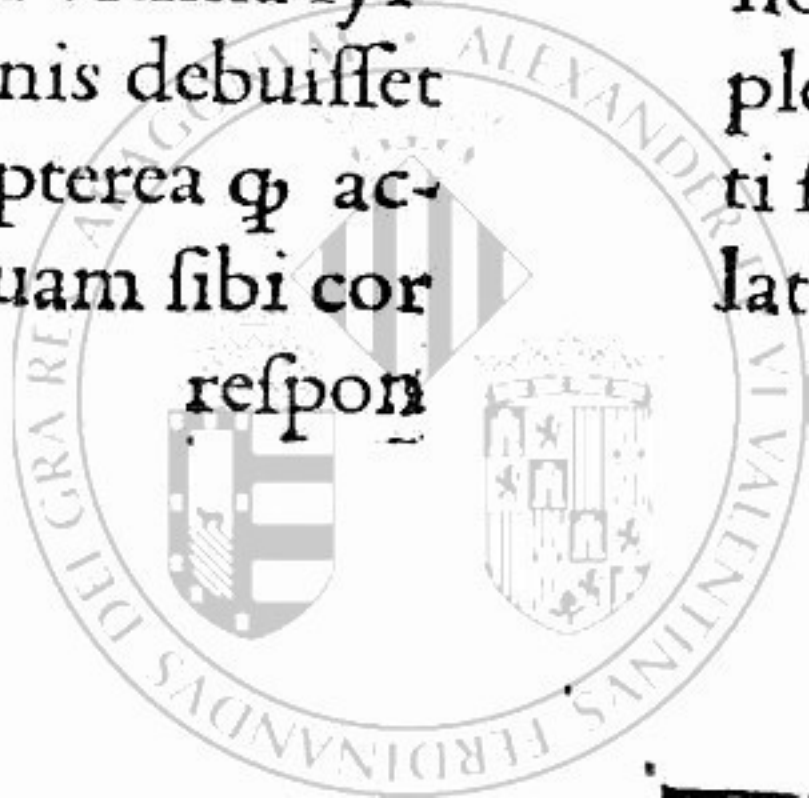
Si literæ **אחהע** aut **ר**, quû dages non admittant, ea loca occupent in dictione, in quibus secundum Grammaticales regulas, dages forte poni deberet, dages reiicietur ad motionẽ parua quę præcedit, eamq; in magna commutabit, - quidẽ in **יְבִרֵךְ**, vt **יְבִרֵךְ** benedicet vir, **יְבִרֵךְ**, hirec paruũ in **יְבִרֵךְ**, vt **יְבִרֵךְ** benedixit vir, pro **יְבִרֵךְ**, i holẽ, vt **מְבִרֵךְ** benedictus, **מְבִרֵךְ** .

Adnotatio de Maccaph.

Quando Maccaph duas vel plures dictiones coniungit, præcedenti adimit accentum, ideo si in vltima syllaba præcedentis dictionis debuisset esse magna motio, propterea q; accentu destituitur, in parua sibi cor

A iii

respon

accentum: ea enim duo, alterum nempe scheuá re ipsa, alterum scilicet dages potentialiter, vt ita dicam, designant vnám literam consonantem proferri debere cum præcedenti syllaba, quæ quidem litera præcedentem vocem abrumpit. Breues autem volunt vocem suam abrumpi per consonantem sequentem. Ideo semper habent proximè post se, nisi fulcian- tur accentu, vel scheuá raptum, vel dages forte, vt הפקירו fecerunt visi- tare, פקר visitauit vir.

Adnotatio de dages.

Inter officia ipsius dages fortis, hoc est præcipuũ, quòd literam sup- plet, quæ si scriberetur, cũ præceden- ti syllaba raperetur p scheuá, & pro- lationem nonnihil asperiores effi- ceret

Adnotatiuncula.

Omnia nomina & verba perfecta tres tantum habent Radicales literas (aliae omnes quæ adduntur sunt Seruiles) ideo sunt dissyllaba. Nam tertia Radicalis litera nullam habet motionem. Et propterea quod hoc verbum **פָּעַל**, id est, operatus est vir, pro exemplo proponebatur ab Hebræis Grammaticis, factum est ut prima Radicalis litera vniuscuiusque nominis & verbi appelletur **פִּא הַפּוֹעֵל**: secunda **לְמַד הַפּוֹעֵל**: & tertia **עֵין הַפּוֹעֵל**.

De Nomine.

Nomina apud Hebræos quadrisyllabam diuiduntur, in nomina substantiua, nomina adiectiua, nomina gentilia, & nomina numeralia.

A

iii

Substan

respondentem conuertitur, nepe - in
 -, " in :, holem in camets paruū, vt
 מה שהיה id q̄ fuit, pro כה שהיה ,
 ראיתי את כל המעשים contempla-
 tus sum omnia opera, pro ראיתי את
 כל המעשים . Hæc de literis &
 punctis adnotanda hic esse duxi-
 mus : deinceps autē partes orationis
 iuxta rudiorum captū tractabimus.

De Partibus orationis.

Abent Hebrai tres oratio-
 nis partes שם, id est, No-
 men: פועל, id est, Verbū, &
 מלה, id est, Dictionē. Sub Verbo Par-
 ticipium comprēdunt: sub Dicti-
 one Articulū, Pronomen, Aduerbiū,
 Coniunctionem, Præpositionem, &
 Interiectionem.

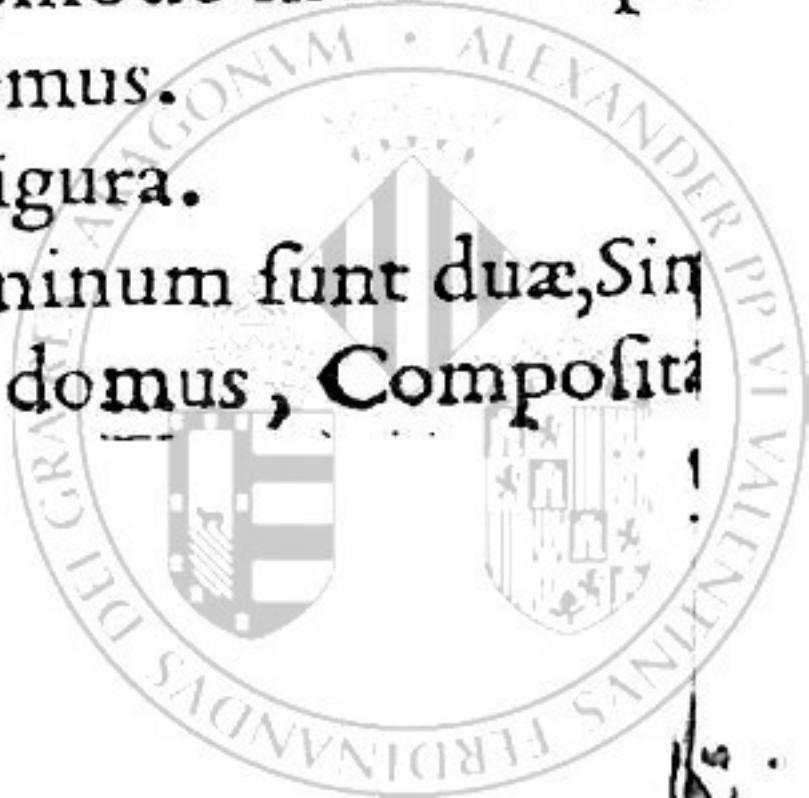
Adnotatiun

per dualem numerum declinantur. sed ea solum quæ designant res naturalia geminas, ut עינים oculi, ידים manus, רגלים pedes, &c.

Formatur dualis numerus à singulari adiecta syllaba ים præcedente -, ut à יד manus fit ידים duæ manus: Pluralis autem à singulari addendo in masculinis nominibus ים præcedente hirec, ut à דבר verbū, fit דברים verba, in foemininis autē ות ut à צדקה iustitia fit צדקות iustitiæ: tamen in foemininis ה, quod in singulari numero foemininum genus indicabat perditur. Quomodo mutantur pulchra postea dicemus.

De Figura.

Figuræ nominum sunt duæ, Simplex, ut בית domus, Composita

וְכֹחַ אֵתָהּ סֵאֵר :

De Genere.

Genera nominum sunt tantum duo, masculinū & foemininū: Foemina ea sunt quæ terminantur in ה' precedente -, vt עֲדָרָה iustitia, vel ה' precedente ::, vt תְּפִאֲרָה pulchritudo. Masculina verò sunt ea quæ alias habent terminationes, vt דְּבָרַר verbum, עֲדִיק iustus, גָּדוֹל magnus, &c. Notabis interim foeminina à masculinis ferè semper formari, addèdo ה' precedente -, vt à חָכָם sapiens vir, fit חֲכָמָה sapiens mulier.

De Numero.

Numeri nominum sunt tres. Singularis, vt רֶגֶל pes. Dualis, vt רַגְלִים duo pedes. Pluralis, vt רַגְלִים plures pedes: non tamen omnia nomina

per

us, Tempus, Numerus, Persona, Genus, Species, Figura & Coniugatio.

De Modis & Temporibus.

Modi verborum sunt tres, Indicativus, Infinitivus, & Imperativus: Tempora quatuor, Præteritum, Benoni, Paul, & Futurum. Cum temporibus modos comprehendunt: dicunt enim se habere sex tempora, Præteritum, benoni, Paul, Infinitivum, Imperativum, & Futurum.

Faciliora sunt hæc omnia quam ut egeat expositione, nisi quod hebraea dictio בֵּנוֹנִי benoni latinè verti potest Intermedium: sic autem appellatur hoc tempus (quanquam verbum non est sed participium) quod ex Præterito & Futuro constituitur, siue quod partem capiat à præterito tempore, &

וְכֵן בֵּית־אֱלֹהִים domus dei.

De Specie.

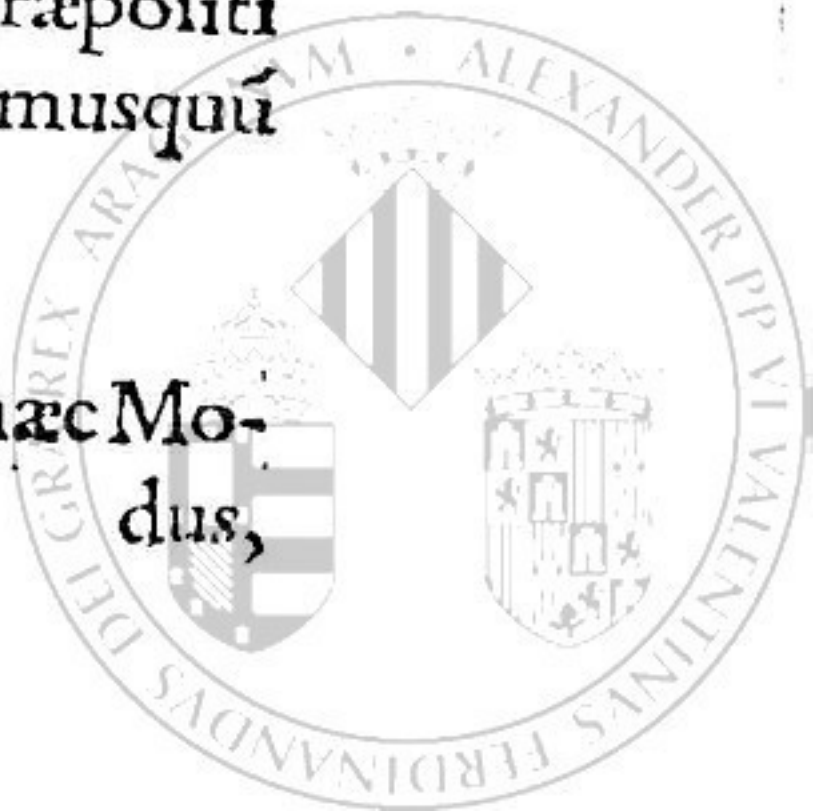
Species nominum sunt duæ, Primitiua & Deriuatiua: primitiuę species sunt ea nomina que à nulla alia orationis parte deriuantur, vt אֶרֶץ terra, deriuatiuæ verò quæ ab alia descendunt, vt זְכוֹרֹן memoria, à זָכַר meminit.

De Casu & Declinatione.

Indeclinabilia sunt omnia Hebręorum nomina, casus autem dignoscuntur partim ex orationis contextu, vt סֵפֶר אָבִי liber patris mei, partim verò per articulos aut præpositiues prepositas, vt dicturi sumus quibus articulos explicabimus.

De Verbo.

Accidentia Verbi sunt hæc Modus,

DE VERBO.
ego vir, vel ego mulier.

Illud quoque notandum est, Benoni et Paul omnibus personis esse communia: nam si pronomini tertiæ personæ coniungantur (vel si nullum habeant adiunctum sibi pronomem, ut **הוּא פוֹקֵרִים**) sunt tertiæ, ut **הוּא פוֹקֵר** ille visitans. s. est, id est, ille visitat: si secundæ sunt secundæ, ut **אַתָּה פוֹקֵר** tu visitans. s. es, id est, tu visitas: si primæ sunt primæ, ut **אֲנִי פוֹקֵר** ego visitans. s. sum, id est, ego visito, & sic de aliis.

De Genere.

Genera verborum sunt duo, Masculinum & Fœmininum. Siquidem Hebræa verba nō sunt, ut Latina, omnium generum, sed sunt vel masculini generis, ut **פָּקַד** visitauit vir, vel fœ-

& partem à futuro: à Latinis adpel-
 latur Præsens. Paul quoq; tempus
 est (licet sit participiū) quo designa-
 tur aliquid præterito quidem tempo-
 re factum esse, sed quod adhuc sit, vt
 ita dicam, in esse suo, vt הַבַּיִת בָּנוּי id
 est, domus ædificata: si iam esset di-
 ruta, non posses vti hoc tempore, sed
 dicendum esset הַבַּיִת נִבְנָה per Be-
 noni coniugationis נִפְעַל .

De Numero.

Numeri verborum sunt duo . Sin-
 gularis, vt פָּקַד visitauit vir. Pluralis,
 vt פָּקְדוּ visitauerūt viri vel mulieres

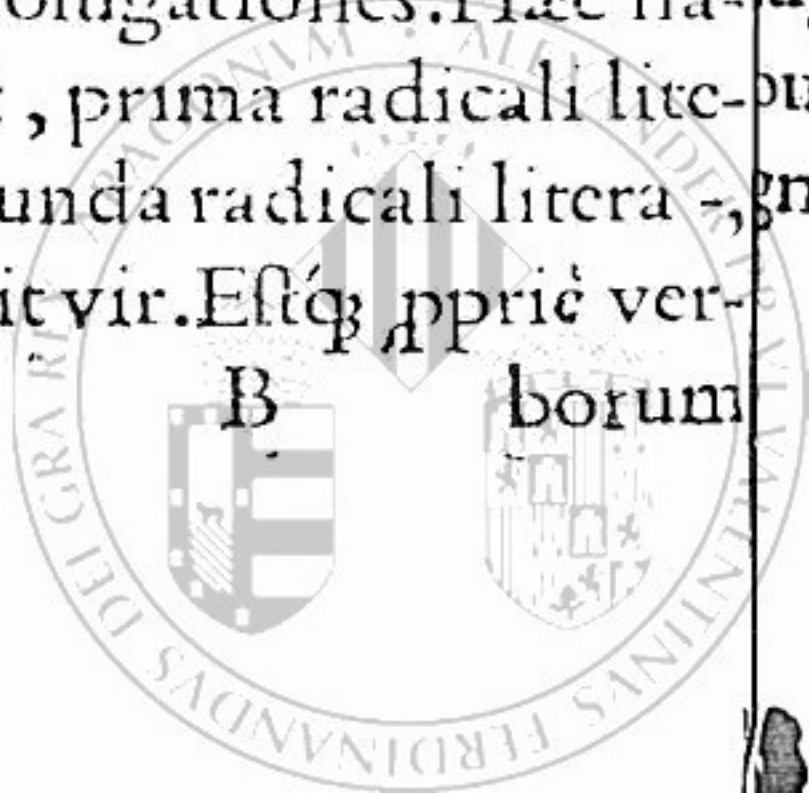
De Persona.

Personę sunt tres. Tertia (hoc enim
 ordine personas collocāt) vt פָּקַד vi-
 sitauit vir. Secunda, vt פָּקַדְתָּ visita-
 sti tu vir, & Prima, vt פָּקַדְתִּי visitaui

Coniugatio לָק.

Prima coniugatio solet à nonnullis appellari לָק Lenis, quòd nullam habeat literã cõiugat. formatiuã, nec admittat in secunda radicali litera dages forte. Ab aliis verò dicitur, cõiugatio לָק à terminatione tertie personę præteriti tẽporis, masculini generis (nam antiqui hebręi proponebant hoc verbum לָק operatus est, pro exemplo coniugationum) vt si primam Latinorum cõiugationem appellaremus Cõiugationem amo. Eadem quoq; ratione nomenclaturam siue denominationẽ sortitę sunt & omnes alię cõiugationes. Hęc habet sub ק, id est, prima radicali litera ק, sub ל. i. secunda radicali litera ל, vt לָקָה visitauit vir. Estq; pprię ver-

minini, vt פקרה visitauit mulier: sūt
tamen quādam personæ vtriq; gene-
ri communes vt פקרתִי visitauit ego
vir, vel ego mulier.

De Specie.

Species verborum sunt duæ, pri-
mitiua vt פקר, deriuatiua vt דבר lo-
cutus est à דבר verbum, sermo.

De Figura.

Figuræ verborum sunt duæ, sim-
plex vt פקר visitauit vir, composita
vt פקרו vir visitauit eum.

De Coniugatione.

Sunt apud Hebræos septem Con-
iugationes, per quas vnum idēq; ver-
bum coniugari potest, & voce & si-
gnificatione nonnihil immutata.

Prima

יִפְקֹד תִּפְקֹד Imperatiuus.

פִּקְדוֹ פִּקְדֵי תִּפְקֹד תִּפְקְדֵי

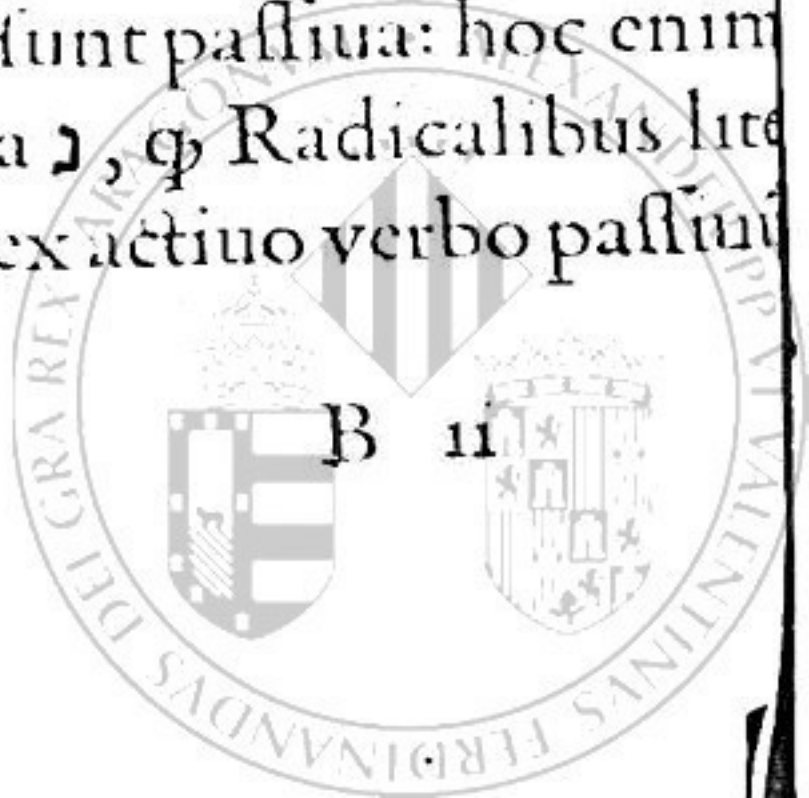
פִּקְדוּ פִּקְדוּנָה נִפְקְדוּ

יִפְקְדוּ Futurum.

אִפְקֹד תִּפְקְדוּ תִּפְקֹדְנָה

Coniugatio נִפְעַל.

Secunda, nuncupatur Coniugatio נִפְעַל. formatur autem à prima præponendo ן literam Seruilem, punctatam per hirec, & mutando - prima Radicalis literæ in scheuá sic, נִפְקֹד uilitatus fuit. Significatione uero differt à prima, q̄ uerba quæ in illa erant actiua, in hac sunt passiuua: hoc enim hic facit litera ן, q̄ Radicalibus literis præposita, ex actiuo uerbo passiuum efficit.

borum neutrorum siue absolutorum
 vt עֶמֶד stetit vir: aliquando tamen
 etiã actiuorum, vt פָּקַד visitauit vir.

E X E M P L V M.

Paul.

Preteritum.

פָּקַד פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ

פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ

Infinitiuus.

פָּקַדְתִּי

פָּקַדְתִּי vel פָּקַדְתִּי

פָּקַדְתִּי

בְּפָקַדְתִּי בְּפָקַדְתִּי

בְּפָקַדְתִּי בְּפָקַדְתִּי

Benoni.

לְפָקַד לְפָקַד לְפָקַד לְפָקַד

מִפָּקַד מִפָּקַד

פּוֹקְדוֹת

פּוֹקְדוֹת

פּוֹקְדוֹת

Coniugatio פעל.

Tertiam adpellant, Coniugationē פעל. differt autem à prima, voce, q̄ d̄ punctetur per hirec ſequente dages, y autem per . . Significatione verò, q̄ verba qua in prima erant neutra, hic ſint actiua, vt à אָבָה אָבָה אָבָה, fit אָבָה אָבָה אָבָה deduxit: Quę verò erāt actiua, hic vehementiorē habeāt actionem, vt à אָבָה אָבָה אָבָה fregit, fit אָבָה אָבָה אָבָה confregit.

E X E M P L V M.

Benoni.

Præteritum.

מִפְקָדִים מִפְקָד

פִּקְדָה פִּקְדָה

מִפְקָדוֹת מִפְקָדָה

פִּקְדָתִי פִּקְדָתִי

Paul.

פִּקְדָתִי

מִפְקָדִים מִפְקָד

פִּקְדוֹ

מִפְקָדָה מִפְקָדוֹת

פִּקְדָתִים פִּקְדָתוֹ

פִּקְדָנוֹ

B iii

EXEMPLVM.

כִּהֲפִקֵד

Prateritum.

לִהֲפִיקֵד

נִפְקַדְהָ נִפְקַדְתִּי

מִהֲפִיקֵד

נִפְקַדְתָּ נִפְקַדְתִּי

נִפְקַדְתִּי

Imperatiuus.

נִפְקַדְוּ

הִפְקֵד הִפְקֵדִי

נִפְקַדְתֶּם נִפְקַדְתֶּן

הִפְקֵדוּ הִפְקֵדְנָה

נִפְקַדְנוּ

Futurum.

אֶפְקֵד

Benoni.

יִפְקֵד תִּפְקֵד

נִפְקַדְם נִפְקַדְתֶּם

תִּפְקֵד תִּפְקֵדִי

נִפְקַדְתֶּן נִפְקַדְתֶּן

Infinitiuus.

נִפְקֵד

הִפְקֵד

יִפְקֵדוּ

כִּהֲפִיקֵד

תִּפְקֵדְנָה

תִּפְקֵדוּ

תִּפְקֹד	יִפְקֹד	פִּקְדוֹנוֹ
תִּפְקֹדִי	תִּפְקֹד	Benoni.
	נִפְקֹד	פִּקְדוֹן
	יִפְקֹדוּ	פִּקְדוֹת
תִּפְקֹדְנָה	תִּפְקֹדוּ	Infinitivus.
		פִּקְוֹד
		Futurum.
		אִפְקֹד

Coniugatio הפעיל .

Quintam adpellant, הפעיל : ante primam literam Radicalē asciscit ה punctatū per hirec sequente scheuá: ante secundam י, quod habet hirec ante se . Eam verò significationem habet, quòd designat aliquem quidē agere, sed altero persuadente, vt הפקיד fecit visitare, id est, author fuit vt alius visitaret.

Futurum.

Infinitivus.

אֶפְקֹד
 יִפְקֹד
 תִּפְקֹד
 תִּפְקְדִי
 נִפְקֹד
 יִפְקְדוּ
 תִּפְקְדוּ
 תִּפְקְדֶנָּה

פִּקֹּד
 מִפְקֹד
 נִפְקֹד
 לִפְקֹד
 מִפְקֹד

Imperativus.

פִּקֹּד
 פִּקְדִי
 פִּקְדוּ
 פִּקְדֶנָּה

Coniugatio פִּעַל.

Quarta, dicitur Coniugatio פִּעַל: est autem passiva, respondens activæ superiori, à qua formatur: sub פ ha-
 bet: sub ע autem -.

EXEMPLVM.

פִּקְדֹתִי
 פִּקְדוֹ
 פִּקְדוֹתֵי

Præteritum.
 פִּקְדָה
 פִּקְדֹת

uo. prima radicalis litera punctatur per scheuá , secunda per - . significat autem pati, sed altero, ei qui agit, persuadente, vt **הִפְקַד** factus fuit visitari, id est, factum est alterius opera, vt visitaretur. exempli gratia, visitatus fuit à Ioanne autore Petro. Latine verbi debet simpliciter per passiuum sic, visitatus fuit.

EXEMPLVM.

Futurum.

Præteritum

	אֶפְקַד	הִפְקַדָּה	הִפְקַד
תִּפְקַד	יִפְקַד	הִפְקַדְתָּ	הִפְקַדְתָּ
תִּפְקַדִּי	תִּפְקַד		הִפְקַדְתִּי
	נִפְקַד		הִפְקַדוּ
תִּפְקַדְנָה	יִפְקַדוּ	הִפְקַדְתֶּם	הִפְקַדְתֶּם
	תִּפְקַדוּ		הִפְקַדְנוּ

Infinitiuus.

הִפְקַד

C

בהפקיד Preteritum.

הפקידה הפקידה

הפקדתה הפקדת

הפקדתי הפקדתי

הפקידו הפקידו

Imperatiuus.

הפקדתם הפקדתו

הפקדנו הפקדו

Futurum.

Benoni.

מפקיד מפקידים

מפקידה מפקידות

Paul.

תפקיד תפקיד

מפקד מפקדים

מפקדה מפקדות

תפקדנה

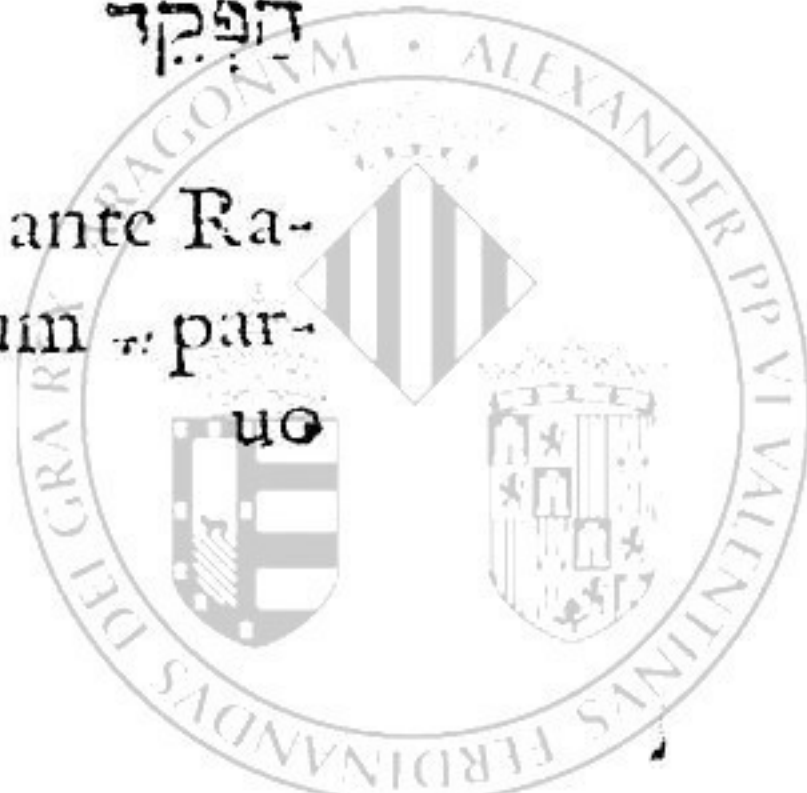
Infinitiuus.

תפקידו

הפקד

Coniugatio הפעיל.

Sexta nominatur הפעיל: ante Radicales literas assumit ה cum par-

יִתְּפַקֵּד	לְהִתְּפַקֵּד
תִּתְּפַקֵּד	סֵהִתְּפַקֵּד
נִתְּפַקֵּד	Imperatiuus.
יִתְּפַקְדוּ	הִתְּפַקֵּד הִתְּפַקְדִּי
תִּתְּפַקְדְּנָה	הִתְּפַקְדוּ הִתְּפַקְדְּנָה
תִּתְּפַקְדוּ	Futurum.
	אֶתְּפַקֵּד

Verba Imperfecta non adiicimus, quòd vbi te in perfectis aliquandiu exercueris, futura tibi sint facillima, quæ essent alioq̄ difficillima.

De מְלָה id est Dictione.

HAc orationis parte comprehen-
dunt Hebræi Grammatici Arti-
culum, Pronomen, Aduerbium, Con-
iunctionem, Prepositionem & Inter-
iectionem. Sed quum has Institutio-

C ii

nes

Septimam adpellant הַתְּפַעֵל siue
הַתְּפַעֵל : habet ante Radicales lite-
ras syllabam הֵת : פ id est prima Ra-
dicalis litera, punctatur per -, ע, id
est secunda, per .. vel - & habet da-
ghes. Est autem partim actiua & par-
tim passiuua, id est, significat eundem
agere & pati, siue actionem recipro-
cá, vt הַתְּפַקֵּד vel הַתְּפַקֵּדֵי visitauit se.

EXEMPLVM.

Benoni.

Præteritum.

מְתַפְקֵד מְתַפְקֵדֵי	הַתְּפַקֵּד הַתְּפַקֵּדֵי
מִתְפַקֵּד מִתְפַקֵּדֵי	הַתְּפַקֵּדֵת הַתְּפַקֵּדֵת
Infinitiuus.	הַתְּפַקֵּדֵי
הַתְּפַקֵּד	הַתְּפַקֵּדוּ
הַתְּפַקֵּד בְּהַתְּפַקֵּד	הַתְּפַקֵּדֵת בְּהַתְּפַקֵּדֵת
בְּהַתְּפַקֵּד	הַתְּפַקֵּדוּ

ticulis non indicatur, sed præpositi-
onibus ἐν , id est, de, vel ἐν id est in.
Quòd autem litera η trium casuum
sit Articulus nihil est quod mirum
esse videatur. Nam quiddam tale vi-
deas apud Gallos: idem enim Arti-
culus Nominatiuo, Accusatiuo et Vo-
catiui præponitur. dicunt enim in
Nominatiuo, l'homme id est homo:
in Accusatiuo, l'homme id est homi-
nem, & in Vocatiuo (quum aliquem
adpellant) l'homme id est ô homo.
Dicunt autem l'homme per $\alpha\pi\acute{o}\sigma\tau\omicron\phi\omicron\rho\upsilon$
id est, auersionem, pro, le homme.

De Significatione.

Quam habeant significationem Ar-
ticuli, Latinè non potest propriè ex-
primi: nam Latini carent Articulis.
Explicabimus igitur Græcè & Galli

C iii

cè.

nes hominibus Latinis scribamus, quò facilius doceantur Latinorum more vnamquanq; partem seorsim excutiemus.

De Articulis.

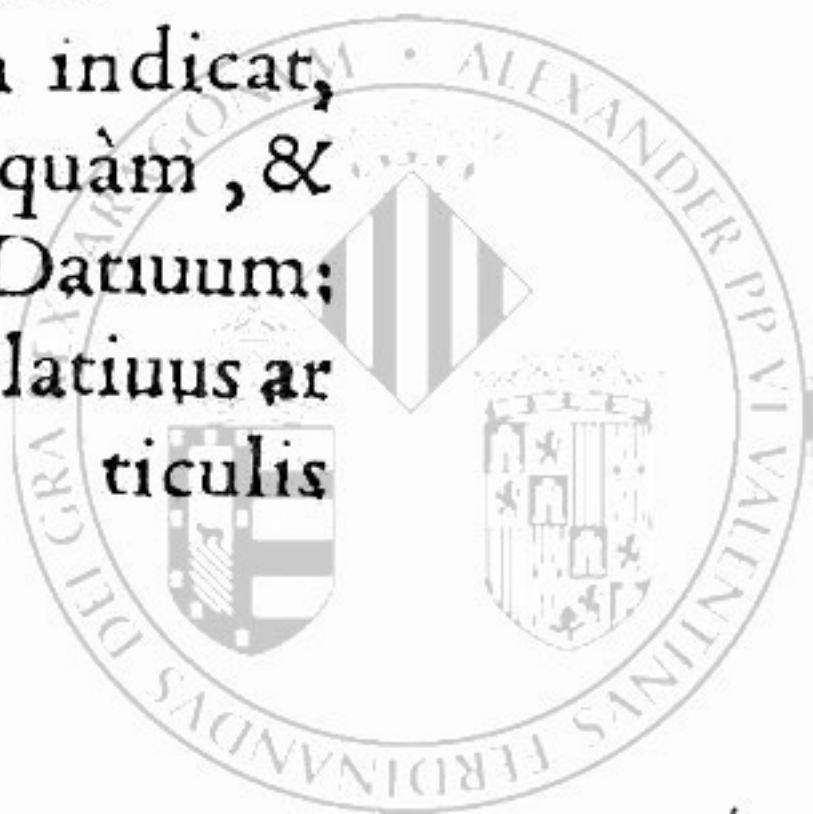
A Articuli sunt ה, ל, & ת: quorù hæc sunt accidētia, Punctatio, casuū Indicatio, Significatio, Genus, Numerus & Figura.

De Punctatione.

ה punctatur per - sequente daghes, ל per scheuá (quòd habeat frequenter hirec, ad mutationem Punctorù attinet) ת: verò per ..

De Indicatione Casuum.

ה non rarò Nominatiuum indicat, Genitiuum etiam nonnunquàm, & aliquando Vocatiuum, ל Datiuum; ת: Accusatiuum. Casus ablatiuus articulis

cusatiuū indicat, valet τὼ ἢ τὰ. Dua-
 lem numerum Gallicè non explicui-
 mus: Gallis enim, vt Latinis, nunq̄
 est dualis numerus. ἢ ante Nominati-
 uum pluralem, valet Græcè οἱ ἢ αἱ,
 Gallicè les: ante Genitiuum Græcè
 τῶν Gallicè des. ἢ autem datiuum plu-
 ralē indicans, valet Græcè τοῖς ἢ ταῖς,
 Gallicè aux. ἢ cum Accusatiuo plu-
 rali, valet Græcè τοὺς ἢ τὰς, Gallicè
 les. ἢ vocatiuo plurali præpositum,
 valet Gallicè les.

De Genere.

Vtriusque generis sunt omnes Arti-
 culi, vt לֵאלֹהִים id est Græcè ὁ θεός, Gal-
 licè le dieu: הַנְּקִיבָה id est Græcè ἡ γυν-
 νή, Gallicè la femme. Latinè etiam si
 hæc fœmina dixeris, vel illa fœmina,
 non tamen id propriè reddideris, qđ

Hebrai

cè. ה, dū Nominatiuo singulari præponitur, valet Græcè ε & η (Neutrum genus prætermitto, quòd Hebræis, vt Gallis, duo tantùm sint Genera, Masculinum & Fœmininū) Gallicè verò le & la. Dum autem est Articulus Genitiui valet Græcè το & τῆ, Gallicè de, du. ἅ valet Græcè τῶ & τῆ Gallicè a, au. ה dum est Articulus vocatiui Græcè non potest Articulis exprimi: quia Articuli Græcorum carent vocatiuo, sed pro eo vtuntur Aduerbio vocandi ὦ: valet autem Gallicè le & la, vt אִישׁ הָאָדָם l'homme, id est ô homo, הַנְּקִיבָהּ la femme, id est, ô fœmina. At ה Nominati. duali præpositum, valet τῶ & τῶ. Genitiuo τοῖν & ταῖν. ἅ datiuo duali deseruiens valet τοῖν & ταῖν. אֵי quum dualem Accusatiuum

accusatiuum

PRONOMINA AFFIXA.

Numerus Plural. Numerus Singul.

pri. p̄so. sc̄da tert. pri. p̄so. sec. tertiā.

הֵם כֵּם הַ הוּוּוּ masculin.

נֵי יֵי נִי cōmuniā.

הֵן כֵּן הַ הָהָהָ femininā.

De Casu & Declinatione.

Casus Pronominum sunt sex, Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus & Ablatiuus. Separata Pronomina sunt nominatiui casus vel vocatiui, Affixa verò, rarò rectorum, frequentissimè autem obliquorum, qui quidem obliqui per articulos cognoscuntur & præpositionem ׀, id est, de (quæ ferè duplicatur) vt videre est exemplis sequentibus. Interim tamen adnotabis Genitiuo non præponi Hebræum articu-

D i i l u m,

ostenderimus quæná sint affixa Pronomina (id enim vtile duximus, q̄ pauca sint, & vbiq̄ue obuia) & quæ separata: quotę sit personę vnũquodque, cuius generis & Numeri.

Pronominum alia sunt separata, alia verò affixa: Separata sic adpellátur, quòd nunquàm componantur cum aliis partibus orationis. Affixa verò quòd semper affigantur, id est, componantur cū aliqua parte orationis.

PRONOMINA SEPARATA.

Numerus Plural. Numerus Singul.

Pr̄ia pers. secūd. tertia *Pr̄ia pers. secūd. tertia*

הֵם אַתֶּם

הוּא אַתָּה *mascul.*

אַנְתֶּנּוּ

אַנִי

cōmuni.

הֵן אַתֶּן

הִיא אַתְּ *femina*

Pronom

tiua זה וז id est, hic, iste, &c. זאת וזו id est, hæc, ista, &c. In plurali numero communis generis הלו vel הלוה id est, hi, isti, &c. vel hæ, istæ, &c.

Relatiuum vtriusque generis & numeri est אשר .i. qui, quæ. Idem valet ו sequente daghes in prima litera dictionis cui componitur. Sunt quoque Interrogatiua vtriusque generis & numeri מה & מה .i. quis, quæ, quid : & מי .i. quis, qui, quæ: sed מה & מה interrogant de substantia, מי verò de viuento rationali vel intellectuali.

De Aduerbio.

ADuerbio accidunt tria, Significatio, Comparatio & Figura.

De Significatione.

Significatio Aduerbiorum est, Aut loci, vt פה id est hic, huc: שם, שמה

ibi,

Pronominis secundæ personæ fœmi-
nini generis Numerus Singu.

Abl. Voc. Accus. Dat. Genit. No.

à te tu te tibi tui vel tis tu

את שלך לך אותך את מסך

Numerus pluralis.

Abl. Voc. Acc. Dat. Genit. Nomi.

à vobis vos vos vobis v̄m, v̄i vos

אתן שלכן לכן אתכן אתן מסכן

Pronominis primæ personæ vtriuf-
que generis numerus Singularis.

Ablat. Accu. Dat. Genit. Nomin.

à me me mihi mei vel mis ego

אני אנכי שלי לי אותי מסני

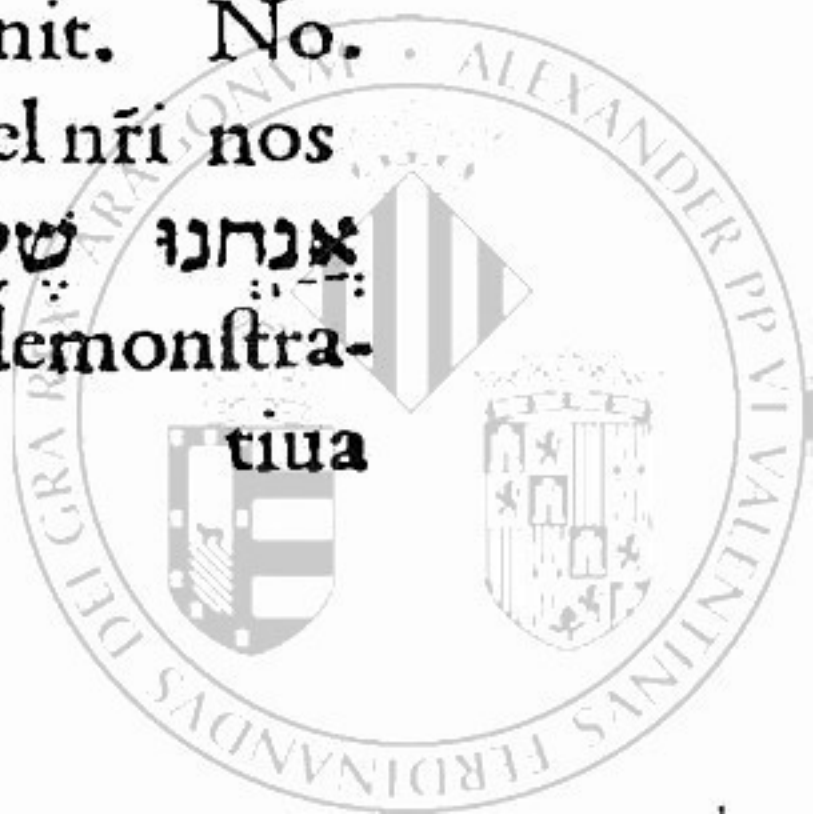
Numerus Pluralis.

Ablat. Accus. Dat. Genit. No.

à nobis nos nobis n̄m vel n̄i nos

אנחנו שלנו לנו אותנו מסנו

Sunt & hæc Pronomina demonstra-
tiua

Aut Optandi, vt לֹא, לוֹ utinam.

Aut Hortandi siue Deprecandi, vt
 אַנָּה אַנָּה אַנָּה eya, age, quæso.

Aut Ordinis, vt עוֹד adhuc, prætereà:
 אַחֲרַי post, postea.

Aut Interrogandi, vt הֲ (quod semper componitur) id est, an : אִם an, לָמָּה, מִדּוּעַ cur, quare, quamobrem: אֵיךְ, אֵיכָּה quomodo, qualiter.

Aut Similitudinis, vt כְּמוֹ כִּי quasi, ceu, tanq̄, velut: כֵּן כֵּן כֵּן sic.

Aut Qualitatis, vt טוֹב bene, רַע ma-
 lè, אֲמֵת verè, & omnia nomina adie-
 ctiva quæ sunt sine Casu.

Aut Quantitatis, vt הַרְבֵּה רַב mul-
 tum, יוֹתֵר plus, מְעַט parum, זָעִיר mo-
 dicum, זָעִיר paululum, מְאֹד valde,
 maximè.

Aut Dubitandi, vt אֲוִלַי forsan, forsi-
 tan,

ibi, illuc: אֵי, אֵיכָּה, אֵיךְ, אֵיָּה, אֵיָּה
 vbi: אֵן, אֵנָּה quo: מֵאֵן vnde חוּץ fo-
 ris, foras: כֹּה hic, huc, hinc, illuc, il-
 linc, quo.

Aut temporis, vt הַיּוֹם hodie: מַחֲרָת,
 מַחֲרָת cras: תַּמּוּל, אֶתְמּוּל, אֶתְמּוּל he-
 ri nudiustertius: אֶמֶשׁ nocte præteri-
 ta: עֵתָּה, נָא, שְׁלִשׁוֹן nudiustertius:
 nunc: אֵן tunc: כִּי, אֲשֶׁר, שׁ quum:
 כְּבָר iam, pridem: עַד vsq; id est, sem-
 per: עוֹד adhuc, vltra: מַתְּיָי quando:
 פְּתַע, פְּתַעִים, פְּתַעִים mox, statim, protinus,
 repente: תְּמִידָּי semper, quotidie, iu-
 giter.

Aut Negandi, vt לֹא, אֵל, אֵין, לֹא, אֵין, לֹא, אֵין
 בְּלִי, בְּלִי, בְּלִי non.

Aut Affirmádi, vt כֵּן sic: אִמְנָם, אִמְנָם, אִמְנָם
 verè, אִמְנָם certè.

Aut Demōstrádi, vt הֵן en: הֵנָּה ecce.

De Comparatione.

Aduerbia non recipiunt gradus comparationis: at Hebræi circumloquuntur Comparatiuum per יותר .i. plus, & Superlatiuū per מאד id est, valde.

De Figura.

Figuræ Aduerbiorum sunt duæ, Simplex, vt הן ecce, & Composita vt הנהן ecce te.

De Coniunctione.

Coniunctioni accidunt tria, Potestas, Figura & Ordo.

De Potestate.

Potestas Coniunctionum est, Aut Copulatiua, vt ו id est, &, atque, at: וְ, וְנִימֵי etiam. Aut Disiunctiua, vt וְנִי vel, an. Aut Expletiva, vt וְ id est, quidem, verò, autem: וְנִי אֲפֵלַיִם quamuis, וְנִי quinquàm. Aut Causalis, vt וְנִי

tan, fortasse: אַן an.

Aut Separandi, vt לְבַדִּי seorsum.

Aut Congregandi, vt יַחַד, יַחַדִּי si-
mul, vnà, pariter.

Aut Prohibendi, vt לֹא non, אַל ne.

Aut Euentus, vt מִן ne fortè.

Aut Remissionis, vt מֵעַט מֵעַט sèsim.

Aut Gentis, vt עִבְרִית Hebraicè,
יוֹנִית Gracè, רוֹמַיִת Romanè, id est,
Latinè: צִרְפָּתִית Gallicè.

Hæc recentiori, non tamen quòd ve-
lim ea à te tam diligenter memoriæ
commendari. Siquidem Aduerbio-
rum, Coniunctionum, Præpositionũ
& Interiectionum significatio & pro-
prietas ab authoribus potius quàm à
Grammaticis est petenda, & vsu assi-
duaq; lectione ediscenda.

si, לולי, לולא, nisi, כִּי אִם sed.

Aut Rationalis, vt כִּי quia, quòd: לְמַעַן
vt, עֲקָב, יַעֲזֹב, propterea, eò: אֲשֶׁר, שֶׁ, &.

De Figura.

וְ & שֶׁ semper componuntur cum aliqua parte orationis, aliaè verò Coniunctiones nunquam componuntur.

De Ordine.

Coniunctionum vnicus est Ordo, nempe Præpositiuus.

De Præpositione.

Præpositioni accidunt duo, Casus & Figura.

De Casu.

Præpositiones duobus casibus solent deferuire, Accusatiuo & Ablatiuo:

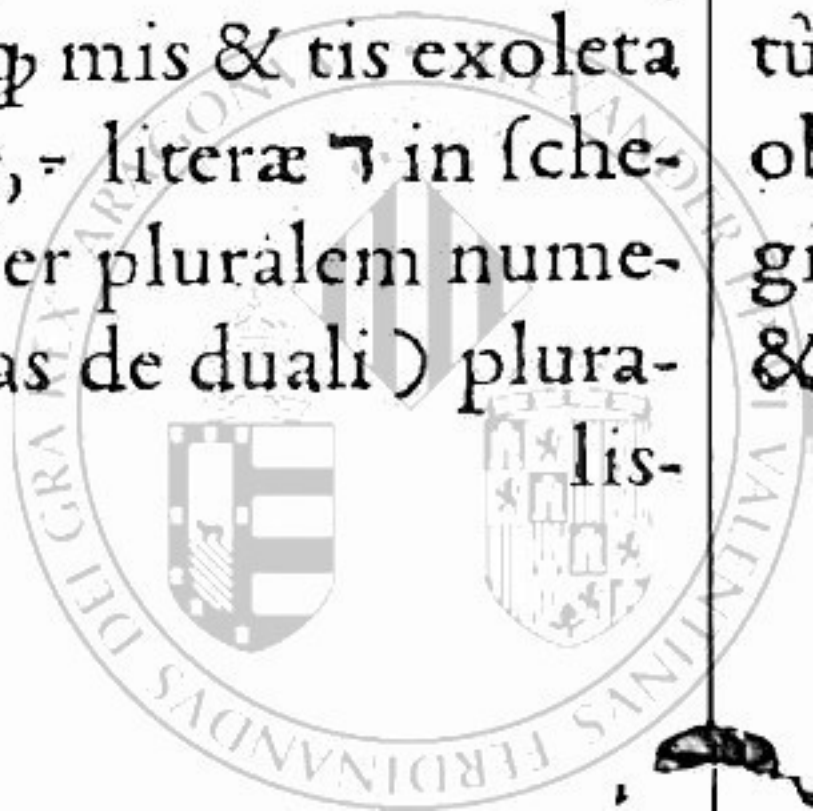
Accusatiuo, vt בְּ in, אֶל, לְ ad: עַל ad-
uersus, contra, erga, super, supra: חוּץ

extra, præter: בֵּין inter, אֶצְלַי iuxta, בְּ

per:

pellant, quando nomen regit genitiuum casum, vt דְּבַר יְהוָה verbum domini: דְּ dictionis דְּבַר habet scheuá, quum aliàs habuisset ך. Nam genitiuus casus nullam patitur mutationé, (vt fit apud Latinos) sed Nomen à quo regitur. Affixa vocant, quando Pronomina illa, quę diximus adpellari Affixa, affiguntur, siue componuntur, ad finem Nominis: vt dum affigitur, cum Nomine דְּבַר, id est, verbum, fit דְּבַרִּי verbũ mei vel mis: sic quum affigitur ך, fit דְּבַרְךָ verbum tui vel tis, (quanquàm pro mis & tis Latinè transferri solet meum, tuum: propterea q̄ mis & tis exoleta sunt) hîc quoque, = literæ ד in scheuá conuertitur. Per pluralem numerum, (idem sentias de duali) pluralis-

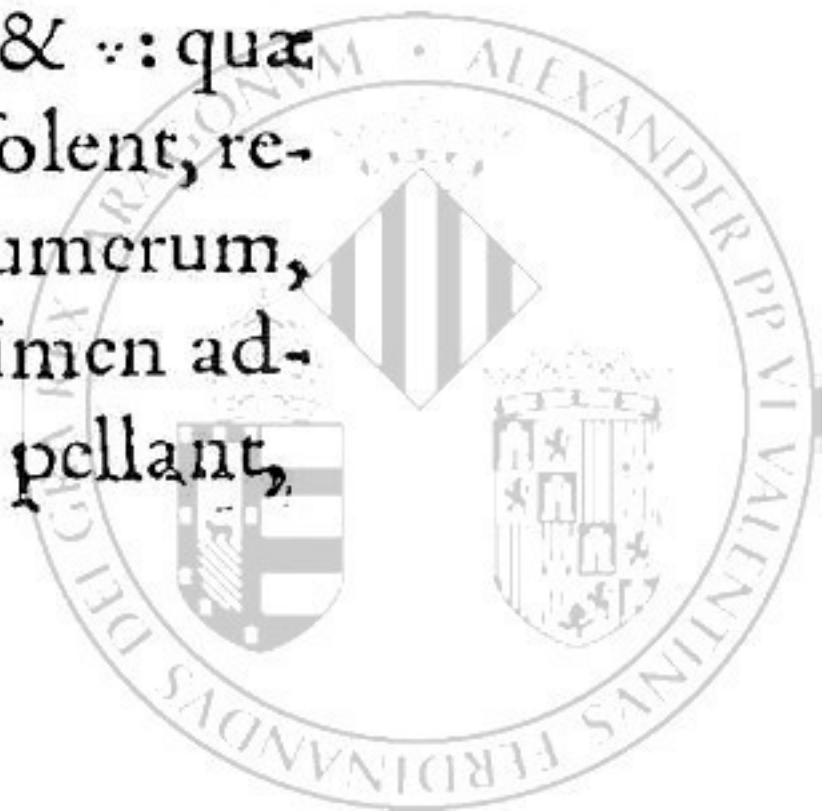

האֵה euge. Aut Admirantis, vt
 אֵיךְ אֵיבָה אֵיךְ quomodò, הֵ an. Aut
 Blandiētis, vt אֵנָה אֵנָה אֵנָה obsecrò.

Iam nihil superest, nisi vt dicamus
 quemadmodum affixa Pronomina
 cum Nominibus, Verbis, aliisq; parti-
 bus orationis affigantur.

Affixa cum Nomine.

SVnt proponenda quædã exempla
 quibus p̄spicias vt affixa Pronomi-
 na cum Nominibus affigantur. Prius
 tamen motionum commutationem
 scias oportet, quam vt intelligas hæc
 accipe. Motiones mutabiles sunt tan-
 tùm quatuor, ך , ם , הולם & ם : quæ
 ob causas quatuor mutari solent, re-
 gimen, affixa, pluralem numerum,
 & fœmininum genus. Regimen ad-
 pellant,

te genitium vel singularem vel pluralem. Sic per regimen plurale, Nomen plural. numeri, quod genitium regit vel singul. numeri vel, pluralis.

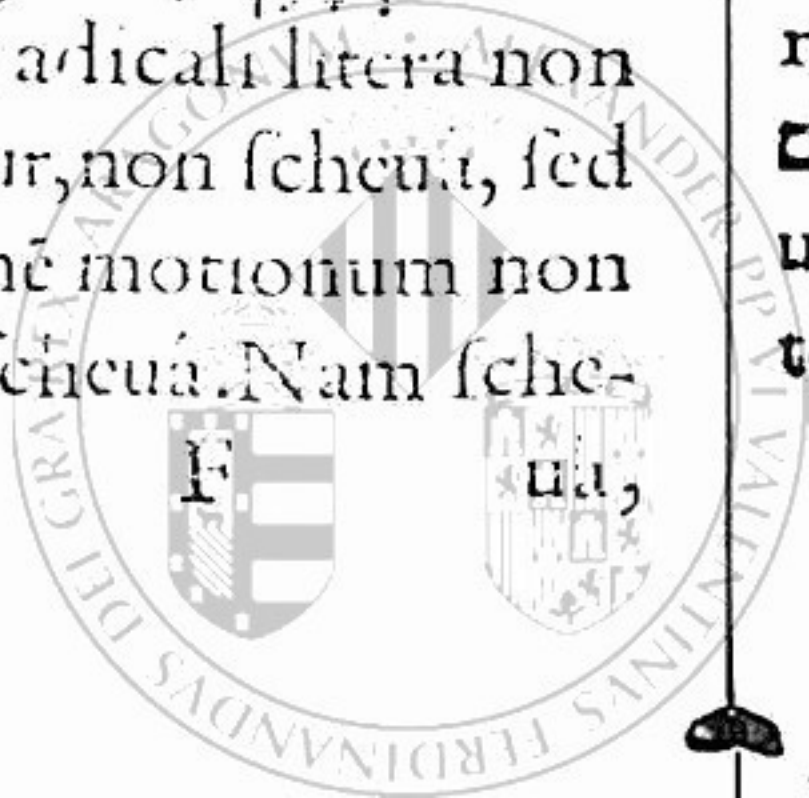
EXEMPLVM.

Numerus Plural. Numerus Singul.

	יְשָׂרִים		יֵשֶׁר
Regimen	יְשָׂרֵי	Regimen	יֵשֶׁר
	יְשָׂרֵינוּ		יֵשֶׁר
	יְשָׂרֵיהֶם		יֵשֶׁר
	יְשָׂרֵיהֶן		יֵשֶׁר
	יְשָׂרֵיכֶם		יֵשֶׁר
	יְשָׂרֵינוּ		יֵשֶׁר

Fœmininum genus, יְשָׂרָה.

Quòd sub prima radicali litera non nunquàm scribatur, non scheiná, sed hiréc, ad mutatione motionum non attinet, sed ipsius scheiná. Nam sche-

lis numeri formationem intellige. Nam motiones numeri singularis variantur : vt à דְּבַר ^{דְּבַר} verbum , dicimus דְּבָרִים ^{דְּבָרִים} verba, sermones. Fœmininum genus est, quum à Nomine masculino formatur fœmininum , vt à יֵשֶׁר ^{יֵשֶׁר} rectus, fit יְשָׁרָה ^{יְשָׁרָה} recta. - quoque literæ ך, mutatur in ſcheuá.

De Caméts.

Caméts priorem Nominis ſyllabam conſtituens, mutatur in ſcheuá, qualibet mutationis cauſa adueniente. Poſtერიorem verò, eſt immutabile : niſi in regimine ſingulari & duobus Affixis כֶּם & כֵּן, vbi mutatur in - , & in regimine plurali & quatuor Affixis הֶם, הֵן, כֵּם, & כֵּן, vbi cõuertitur in ſcheuá. Per regimen ſingulare, Nomẽ intelligas ſingularis numeri, habẽs poſt

Si verò priorem syllabam constituat alia motio quàm \cdot , vel mutatur in camets, vel permanet immutabile. Id vsu scias oportet.

Numerus Plural. Numerus Singul.

כַּרְמִים

כַּרֵּם

Regimen כַּרְמֵי

Regimen כַּרְם

כַּרְמֵי כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵי כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵי

כַּרְמֵי

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם

כַּרְמֵיהֶם

De Hólem.

Hólem nunquàm mutatur, nisi priorem syllabam constituat & habeat post se segól. Tunc autem, in omnibus causis mutandi puncta, conuertitur in camets paruum.

F iii

Adnot

Numerus Plural. Numerus Singul.

עגלים

עגל

Regimen עגלי

Regimen עגל

עגליו עגליה

עגלו עגלה

Fæmininum genus, עגלה.

De .. posterioris syllabæ.

Tferé posterioris syllabæ, ita mutatur vt , modo priorem locum occupet camets.

E X E M P L V M.

Numerus Plural. Numerus Singul.

שכנים

שכן

Regimen שכני

Regimen שכן

שכניו שכניה

שכנו שכנה

שכניך שכניה

שכנך שכנה

שכני

שכני

שכניהם שכניהן

שכנם שכנן

שכניכם שכניהן

שכנכם שכנן

שכנינו

שכנינו

m. ino, & quatuor affixis הם, הן, הם, הן, & כן. Illic enim mutatur in scheua.

EXEMPLA.

Numerus Plural. Numerus Singul.

בגדים

בגד

Regimen בגדי

Regimen בגד

בגדיהם בגדיהן

בגדהם בגדהן

בגדיהם בגדיהן

בגדיהם בגדיהן

בגדי

בגדי

בגדיהם בגדיהן

בגדסם בגדסן

בגדיכם בגדיכן

בגדיכם בגדיכן

בגדינו

בגדינו

Numerus Plural. Numerus Singul.

מלכים

הרב

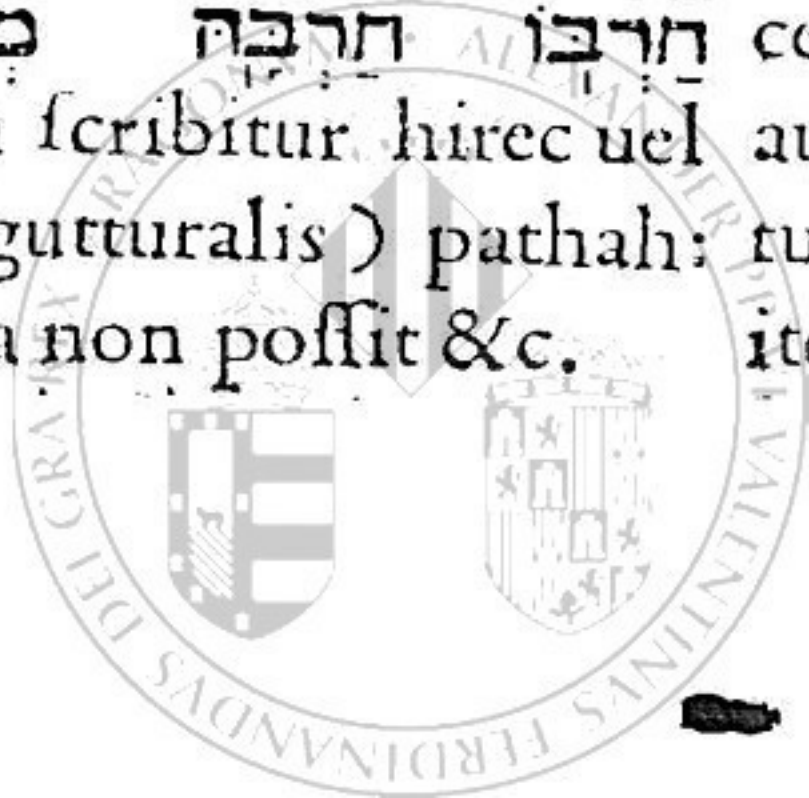
Regimen מלכי

Regimen הרב

מלכיהם מלכיהן

הרבם הרבן

Sub prima litera scribitur hirec uel
(præcipue si sit gutturalis) pathah:
q̄ duplex scheua non possit &c.

Adnotatiuncula.

Excipitur regimen singulare. Nam ī
 co nulla motio patitur mutationem,
 præterquàm , & (dum altera mo-
 tio est ,) tseré.

E X E M P L V M.

Numerus Plural. Numerus Singul.

הַדְּשִׁים

הַדֶּשׁ

Regimen הַדְּשִׁי

Regimen הַדֶּשׁ

הַדְּשִׁי הַדְּשִׁיהַ

הַדֶּשׁ הַדְּשִׁיהַ

Quod post alias motiones non mu-
 tetur, habes in כַּרְם pag. præcedente.

De Segól.

Segól priorem syllabam conficiens,
 in scheuá conuertitur, quæcunque ac-
 cedat mutationis causa. Posterio-
 rem autem, in caméts: nisi quum affigun-
 tur Pronomina numero singulari:
 item in regimine plurali, genere fœ-

mino,

da radicali litera videas - adiunctū cum scheuá. Nam hoc fit propter gutturalem literam, quæ (quòd solo gutture proferatur) non facilè tam citò proferri potest, quàm proferri debet litera, sub qua scribitur scheuá solū.

De Scheuá.

Duo scheuaim nunquàm possunt simul legi. Ideò si contingat vt secundum Grammaticales regulas duo scheuaim esse deberent in principio dictionis, prius semper mutatur in aliquam paruarum motionum, sed frequentius in hiréc vel patháh, vt

מִרְבֵּק, בְּפִקוֹד, pro מִרְבֵּק, בְּפִקוֹד.

Literæ enim seruiles radicalibus prepositæ, serè punctantur per Scheuá, (exceptiones assidua lectio te docebit) Ideò, quum Partes orationis in-

declin

Adnotatio.

Nomina, quorum tertia litera est γ aut η , habent sub secunda - pro \cdot . Quorum autem secunda litera est η vel γ , non solum sub secunda habent - pro \cdot , sed etiam sub prima. quod quidem - ita mutatur ut si esset \cdot .

E X E M P L A.

Numerus Plural.

זרעים

Regimen זרעי

זרעיו זרעיה

Numerus Plural.

נערים

Regimen נערי

נעריה נעריה

Numerus Sing.

זרע

Regimen זרע

זרעו זרעה

Numerus Sing.

נער

Regimen נער

נערו נערה

Fœmininum genus, נערה.

Hic nihil te conturbet, ϕ sub secunda

can. nes, modo primā syllabā (quan-
tum ad punctorum mutationem at-
tinet) non connumeres, vt in צדקה
id est, iusticia, + prioris syllabæ vb. q̄
mutatur ī scheuā, &c. sic in קטרת id
est, suffitus, hólem semper conuerti-
tur in ך, quia est in priore syllaba et
habet post se ך, &c. Tamen in nume-
ro plurali absoluto. i. qui post se Ge-
nitium non habet, nec Pronomen
affixum, motio prioris syllabæ nunq̄
mutatur, vt צדקות iusticiæ, תועבות
abominaciones.

Adnotatio.

Quum numero singulari Genitiuus
adiungitur vel Affixa, ה conuertitur
in ך semper raphatū. Illud quæq̄ no-
tandū est, dū plurali numero affigun-
tur Pronomina, post ך, signum fœ-

G ii minini

declinabiles tractauimus, seruilibus literis subscripsimus punctum Scheuá. Eadem quoque fit mutatio in medio dictionis, quando prius scheuá deberet legi, (deberet autem legi si proximè sequeretur motionem magnam, vel scriberetur sub litera dagheffata, vel secum haberet adiunctum : aut -) nisi q̄ frequētius mutatur in segol. Exempla sunt, כַּרְמֵכֶם כַּרְמֵכֶם, vinitores vestri, pro אֶלְמַדְכֶם : כַּרְמֵכֶם : אֶלְמַדְכֶם, docebo vos, pro נַחְרָבֹו : אֶלְמַדְכֶם : נַחְרָבֹו, occisi sunt, pro יַעֲמְדוּ : נַחְרָבֹו : יַעֲמְדוּ, stabunt, pro יַעֲמְדוּ .

De Nominibus fœmininis.

Nomina fœminina vt plurimū desinunt in ה precedēte -, vel in ך quod habet ante se . . . Quorum puncta ferè mutantur secundum iam scriptos canones

פְּקָדָתוֹ

Omnino recipit Affixa, vt פְּקָדָתָם
 sic, פְּקָדָתוֹהוּ, &c.

פְּקָדָנוּ

כִּרְם, pagin. liii.

פּוֹקְדָה

Non admittit Af
 fixa.

פּוֹקְדָת

Regimen פּוֹקְדָת
 פּוֹקְדָתוֹ פּוֹקְדָתָה
 Adde reliqua vt
 in פּוֹקְדָת pag. lxi.

פּוֹקְדוֹת

Regimen פּוֹקְדוֹת
 פּוֹקְדוֹתָיו פּוֹקְדוֹתֶיהָ
 Post וְתַּ אַדְיֻנְגֶּה
 Affixa alia vt in
 פּוֹקְדוֹת pagin. lx.

פְּקָדָנוֹהוּ פְּקָדָנוֹהָ

פְּקָדָנוֹךְ פְּקָדָנוֹךְ

פְּקָדָנוֹם פְּקָדָנוֹן.

פְּקָדָנוֹכֶם פְּקָדָנוֹכֶן

BENONI.

פּוֹקֵד

Regimen פּוֹקֵד

פּוֹקֵדוֹ פּוֹקֵדָה

uel פּוֹקֵדוֹהוּ *uel* פּוֹקֵדָה

פּוֹקֵדֵי

vel פּוֹקֵדָנִי

פּוֹקֵדִים

Regimen פּוֹקֵדִי

פּוֹקֵדֵי פּוֹקֵדֵיהָ

Et cetera vt in

פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן	פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְתֶּן

פְּקַדְתִּי

Hæc persona penitus eodem modo assumit Affixa vt פְּקַדְתִּי sic, פְּקַדְתִּיו, פְּקַדְתִּיהוּ, &c.

פְּקַדְוֹנִי	פְּקַדְוִי
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ
פְּקַדְתֶּם	פְּקַדְוִהוּ

F. cat. vt in Infin. cedentis accentu
 סַעַר סַעַרְהוּ סַעַרְהוּ סַעַרְהוּ
 כְּשֵׁהּ כְּשֵׁהּהוּ כְּשֵׁהּהוּ כְּשֵׁהּהוּ
 מְשַׁהּהוּ מְשַׁהּהוּ מְשַׁהּהוּ מְשַׁהּהוּ
 Talis est forma Verborum quorū
 secunda vel tertia est gutturalis.

produci. Ideò con-
 uertitur in + ma-
 gnum.

פְּקוּר פְּקוּר
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרְכֶם פְּקוּרְכֶם
 פְּקוּר פְּקוּר
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 Imperatiuus.

פְּקוּר פְּקוּר
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 Imperatiuus.

פְּקוּרִי פְּקוּרִי
 פְּקוּרִיהוּ פְּקוּרִיהוּ
 פְּקוּרִינִי פְּקוּרִינִי
 פְּקוּרִים פְּקוּרִים
 פְּקוּרִינוּ פְּקוּרִינוּ

פְּקוּר פְּקוּר
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרִי פְּקוּרִי
 פְּקוּרִים פְּקוּרִים
 פְּקוּרִינוּ פְּקוּרִינוּ

פְּקוּרִי פְּקוּרִי
 פְּקוּרִיהוּ פְּקוּרִיהוּ
 פְּקוּרִינִי פְּקוּרִינִי
 פְּקוּרִים פְּקוּרִים
 פְּקוּרִינוּ פְּקוּרִינוּ

פְּקוּר פְּקוּר
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרָה פְּקוּרָה
 פְּקוּרִי פְּקוּרִי
 פְּקוּרִים פְּקוּרִים
 פְּקוּרִינוּ פְּקוּרִינוּ

PAVL.

פִּקְדָה פִּקְדָה

פִּקְדֵי
vel

פִּקְדָנֵי

פִּקְדָנִים פִּקְדָנִים

פִּקְדָנֵי פִּקְדָנֵי

פִּקְדָנֵי

גַּאֲוֹל

גַּאֲלוֹ גַּאֲלָה

Et cetera, גַּאֲלוֹ, &c.

Nam propterea quod

adiungitur = par

uum cum Scheuá

literę

(pag. lvii.

dictum est quare

cum scheuá adiún-

gantur Motiones

sub gutturalibus

literis) oportet =

parum literę præ-

פִּקְוֹד

Regimen פִּקְוֹד

פִּקְוֹדוֹ פִּקְוֹדָה

פִּקְוֹדִים

Regimen פִּקְוֹדֵי

פִּקְוֹדֵי פִּקְוֹדִיה

פִּקְוֹדָה

Regimen פִּקְוֹדֹת

פִּקְוֹדֹתוֹ פִּקְוֹדֹתָה

פִּקְוֹדוֹת

Regimen פִּקְוֹדוֹת

פִּקְוֹדוֹתֵי

Affigas reliqua

facillimè.

INFINITIVVS

פִּקְוֹד

vel פִּקְוֹדָה

vel פִּקְוֹדָה

vel פִּקְוֹדָנָה

vel פִּקְוֹדוֹ

vel פִּקְוֹדָה

vel פִּקְוֹדָנֵי

vt תפקדו . Nam hæ duæ personæ in Affixis (quod tamen rarò contingit) in וֹ solent cõmutare. Alias duabus cõiugationibus פִּעֵל & הַפְּעִיל simili ratione affiguntur hæc Pronomina sic,

	הַפְּקִיד	פִּקַּד
הַפְּקִידָהּ	הַפְּקִידָהּ	פִּקְדָהּ
הַפְּקִידָהּ	הַפְּקִידָהּ	פִּקְדָהּ

Affixa cum Adverbio.

	עוֹד
עוֹדְנִי	עוֹדְנִי עוֹדְנִי עוֹדְנִי
אֵין	אֵין אֵין
אֵינְנִי	אֵינְנִי אֵינְנִי אֵינְנִי
אֵינְנָה	אֵינְנָה אֵינְנָה
הֵן	הֵן הֵן הֵן
הֵנָּה	הֵנָּה הֵנָּה הֵנָּה

יִפְקֹד

פְּקֹדְנָה

יִפְקֹדָה יִפְקֹדוּ Affumit Affixa

uel

uel

יִפְקֹדָה יִפְקֹדְהוּ vt פְּקֹדוּ.

uel

uel

F V T V R V M

יִפְקֹדְנָה יִפְקֹדְנוּ

יִפְקֹדְדָה יִפְקֹדְדוּ

אִפְקֹד

אִפְקֹדְהוּ אִפְקֹדְהוּ

יִפְקֹדְנִי

uel

uel

אִפְקֹדְנוּ אִפְקֹדְנָה

יִפְקֹדְדוּ יִפְקֹדְדָה

יִפְקֹדְכֶם יִפְקֹדְכוּ

אִפְקֹדְדָה אִפְקֹדְדוּ

יִפְקֹדְנוּ

אִפְקֹדְדָה אִפְקֹדְדוּ

יִסְעֵד

אִפְקֹדְכֶם אִפְקֹדְכוּ

יִסְעֹדְהוּ יִסְעֹדְהוּ

אִסְעֵד

יִתְקַע

אִסְעֹדְהוּ אִסְעֹדְהוּ

יִתְקַעְהוּ יִתְקַעְהוּ

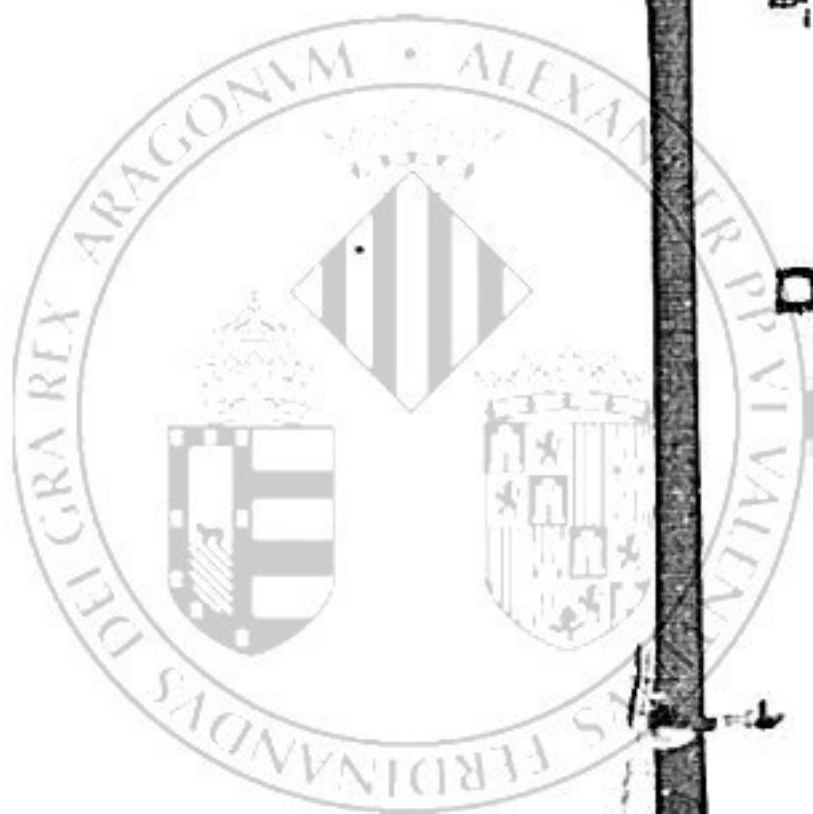
אִתְקַע

אִתְקַעְהוּ אִתְקַעְהוּ

Vt i Imperatiuo.

תִּפְקֹד & נִפְקֹד ita penitus admit-
tunt Affixa vt יִפְקֹד . Sic תִּפְקֹדִי vt
Imperatiuus יִפְקֹדוּ & פְּקֹדִי :
vt פְּקֹדוּ : פְּקֹדְנָה vt תִּפְקֹדְנָה : פְּקֹדוּ : fuae

כמו

כְּמוֹהוּ כְּמוֹהַ כְּמוֹהָ כְּמוֹהֶם כְּמוֹהֶן
 כְּמוֹנִי :

לבר

לְבָדוֹ לְבָדָה לְבָדָה לְבָדֵי לְבָדִים לְבָדָהֶם
 לְבָדָם :

Affixa cum praepositione.

ב

בְּוֹ בְּזֹת בְּדָה בְּדָה בְּיִ בְּסִ בְּזִים בְּן בְּהֵן בְּנִים
 בְּבֵן בְּנִי :

ל

לִו לֵה לֵה לֵה לִי לֵהֶם לֵהֵן לֵמֹן לֵכֶם לֵכֵן
 לֵנִי :

אצל

אֶצְלוֹ אֶצְלָה אֶצְלָה אֶצְלֵי אֶצְלֵם אֶצְלֵכֶם
 אֶצְלֵנִי :

בין

בֵּינֵנוּ בֵּינֶךָ בֵּינֵי בֵּינֵם בֵּינֵיהֶם בֵּינֵיכֶם
 בֵּינֵינוּ

למען

למענו למענהו למענה למעני למענכם :

בעבור

בעבורו בעבורה בעבורך בעבורך :

בעבורי בעבורם בעבורנו :

בעד

בעדו בעדה בעדה בעדך בעדי בעדם :

בעדכם בעדנו :

וולת

וולתה וולתך וולתי :

את

אתו אתה אתך אתך אתי אתם :

אתכם אתנו :

עם

עמו עמה עמה עמך עמי עם עם עמכם :

עמנו

Quæ sequuntur Præpositiones, sic se habent in contextu orationis & Affixis vt Nomina pluralia in ם desin-

כמו

כְּמוֹהוּ כְּמוֹהַ כְּמוֹהַ כְּמוֹהַ כְּמוֹהֶם
 כְּמוֹנִי :

לבד

לְבַדוֹ לְבַדָּה לְבַדָּה לְבַדֵּי לְבַדֵּם לְבַדֵּהֶם
 לְבַדְכֶם :

Affixa cum praepositione.

ב

בְּוֹ בְּזֹחַ בְּדָה בְּדָה בְּי בְּס בְּרִים בְּן בְּהֵן בְּכֶם
 בְּכֵן בְּנִי :

ל

לוֹ לֵה לֵה לֵה לֵה לֵי לֵהֶם לֵהֵן לֵמוֹ לֵכֶם לֵכֵן
 לֵנִי :

אעל

אֵעֵלוֹ אֵעֵלָה אֵעֵלָה אֵעֵלֵי אֵעֵלֶם אֵעֵלְכֶם
 אֵעֵלְנִי :

בין

בֵּינֵנוּ בֵּינְךָ בֵּינֵי בֵּינֵם בֵּינֵיהֶם בֵּינֵיכֶם
 בֵּינֵינוּ

ERRATA.

Pag.	Versu	Lege
iii	xviii	Daghes.
ix	ii	אָהר .
x	xviii	Pluralisvt מַלְכִים reges
xx	ultim.	בְּהַפְקֵד .
xxiii	xiii	ante tertiam.
cxii	vi	πόσει .
xxxv	vi	נָה sine Mappic.
xxxviii	xiii	אֲנִי .
xxxix	x	dele, quis, quæ.

AFFIXA CVM PRAEPOSITI^o. 70
nentia cum Genitiuum regunt &
admittunt Affixa. Dicimus enim ab

אחר , אחריה , אהריו & אחרי , אחר

על עלי

עליו עליה עליד עליד עלי עליהם עלמו
עליהן עליכם עליכן עלינו :

אל אלי

אליו אלוד אלי אליהם אליכם אלינו :

אחר אחרי

אחריו אחריה אחריך אחריך אחרי
אחריהם אחריהן אחריכם אחרינו :

תחת

תחתיו תחתיה תחתנה תחתיך תחתי
תחתיני תחתם תחתיהם תחתיכם
תחתינו :

A duerbiis & Praepositionibus ea tan-
tùm Pronomina affiximus, quæ scie-
bamus esse in vfu. Alia, ipse poteris
affigere, seruata vbiq; analogia.

